

De “Witte Vlag” werd verkracht

Het Nederlands Dagblad lijkt de enige landelijke krant, die werkelijk ruimte wil geven aan vredesstemmen, zoals onlangs bisschop de Korte kon melden dat christenen toch iets anders dienen te wensen dan oorlog, en dat we ons zeker niet bij het oorlogsgehuil moeten aansluiten. Want de Heer wil ons inschakelen in zijn vredesplannen met deze wereld.

Diverse vredesmensen lopen tegen de wanden van Opinieredacties bij andere bladen. In deze wil ik het Nederlands Dagblad dus prijzen, en ik acht me gelukkig een van haar lezeressen te zijn.

Daarom kies ik ook Uw podium uit om mijn verbijstering uit te spreken, hoe delen van de pers aan de haal gingen met de oproep die Paus Franciscus deed aan Oekraïne om toch een voorstel tot onderhandelen te doen: want hoeveel Oekraïne moet er nog meer worden vernield? Hoeveel Oekraïense grond moet er voor jaren worden vergiftigd? Hoeveel Oekraïense mannen vrouwen en kinderen moeten er nog sterven voordat men aan de tafel gaat zitten? Want aan het einde van elke oorlog moet er toch worden onderhandeld. En onderhandelen is ook precies dat! Moeizaam zoeken naar andere wegen dan brute vernietiging. In de woorden van onze vroegere minister Pronk: de eerste onderhandeling gaat over de vraag aan welke tafel je gaat zitten. Het was een journalist die de Paus vroeg of hij vond dat Oekraïne “de witte vlag” moest uitsteken, wat de Paus beaamde. Vervolgens viel dus de hele NATO-wereld over Paus Franciscus heen. In het “Handboek van het Ministerie van Defensie” kunnen we lezen dat “de witte vlag” een teken is om te vragen om onderhandelingen. Het is een Internationaal Teken als zodanig wereldwijd geaccepteerd en verstaan. Het is belangrijke symbooltaal in de Verenigde Naties!

Wat gebeurt er toch in onze “westerse wereld” met haar “vrije pers” dat ineens ‘kamerbreed’ bijna alle journalisten over Paus Franciscus heen vallen?

Dit verschijnsel, het plotseling anders duiden en gebruiken van een woord of een symbool dan gangbaar was, gebeurt op gezette tijden tussen de dominante wereld en de niet-dominante wereld. Joris Luijendijk heeft in zijn boek “Zeven vinkjes” helder uiteengezet wie DE dominante groep is en hoe die werkt. In mijn woorden: “Dominantie is een maatschappelijk gegeven van posities verkregen op grond van een (ongeschreven) vanzelfsprekend, onbetwist recht van een bepaalde groep om ruimte in te nemen die anderen daardoor ontbreekt of onthouden wordt, waardoor die anderen worden benadeeld of geschaad, maar zich daartegen niet kunnen verzetten.” Zijn het doorgaans die “Zeven Vinkjes”, sinds enkele maanden zijn we in de situatie geraakt dat Hoge Militairen die “Zeven Vinkjes” nog kunnen overbieden in dominantie in de politieke arena. Behalve dat zij kunnen bepalen dat er nu veel geld naar Defensie moet, dat zij kunnen bepalen dat “de witte vlag” een pejoratieve betekenis krijgt, schaffen ze feitelijk een democratisch grondprincipe af!

In een democratie bepalen politici of en zo ja wanneer er moet worden voorbereid op oorlog, of oorlog moet worden gevoerd. Militairen gaan gehoorzaam na het Politieke Woord. Nu bepalen ineens “Hoge Militairen”, en politici gehoorzamen! Einde democratie! Zoals einde Vrije Pers ook al wordt gepraktiseerd! Daar is Poetin helemaal niet meer voor nodig!

Wellicht is dat dan nog de beste reden om te stoppen met die waanzin, en goed te weten dat SIPRI ons voorrekenet dat alleen al Engeland of Frankrijk binnen de NATO al jarenlang meer of minstens evenveel uitgeven aan bewapening als Rusland.

Het wordt tijd dat onze politici en onze pers, ieder op hun wijze, weer leren de democratische grondbeginselen te respecteren: Witte Vlag! Onderhandelen! Stoppen met doden! Een Goede Tafel uitzoeken voor verstandige gesprekken!

Yosé Höhne Sparborth, Heemstede
Kerk en Vrede